

Ur Själslig Död

Månegarm

Eldens starka ljus bränner i mina ögon,
likt törnets sting en gång bränt.
Svett täcker en trött och sargad kropp,
tomhet fyller ett skändat sinne ... en själ itu.

Likt tusen år i dödens kalla sömn,
vänder jag åter ur ... själslig död.

Ett valv av löv ovan trädens stam,
denna plats för mig så bekant.
Likt den pelarsal i norr,
som jag lämnade en gång.

Likt tusen år i dödens kalla sömn,
vänder jag åter ur ... själslig död.

Ur själslig död!

Svaga bilder av drömmar,
vindlande djup, dunkla ord.
Vansinnets sömn,
som förgiftad återigen ...

"Minns min röst, du son av Norden ...
en gång stungen av törnets tand.
Dömt var blodet, dömd var själen;
du kom till mig i vargtörnets namn."

En mörk skepnad bortom eldens sken,
stilla vakande i sin vargahamn.
Efter sin långa hemfärd,
den gamle var åter här igen ...

Likt tusen år i dödens kalla sömn,
vänder jag åter ur ... själslig död.